

Motion till riksdagen 2011/12:K319

av Mia Sydow Mölleby m.fl. (V)

Riksdagsledamöternas ekonomiska villkor

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen begär att riksdagsstyrelsen ska utreda frågan om att nivån på riksdagsledamöternas arvode bör knytas till 100 % av ett prisbasbelopp.
2. Riksdagen begär att riksdagsstyrelsen ska utreda frågan om att avskaffa extra ersättningar för uppdrag direkt knutna till riksdagsarbetet.

2 Sänk riksdagsarvodet

Riksdagsledamöterna ska vara representativa för sitt parti och dess ståndpunkter och inte minst representativa för folket. Jämfört med de flesta inom väljarkåren har riksdagsledamöterna mycket höga månadsersättningar, vilket riskerar att skapa en förtroendeklyfta mellan de folkvalda ledamöterna och det folk de representerar. Den som går från ett låglöneyrke in i riksdagen kan få stora problem att anpassa sig tillbaka till den vanliga tillvaron när riksdagsperioden är över. Risken är att förtroendeuppdraget förväxlas med ett vanligt lönearbete, i stället för det förtroendeuppdrag det är.

Sedan 1998 har arvodet per månad höjts från 30 300 kronor till 56 000 kronor per månad. Därutöver tillhör riksdagsledamöterna den grupp högavlönade i samhället som tjänat mest på regeringens klasspolitik. Jobbskatteavdragen har gett tusentals kronor extra per månad till riksdagsledamöterna.

Det finns dock argument för att arvodet ska vara förhållandevis högt. Det minskar risken för att många möjliga ledamöter från olika partier avstår från att kandidera på grund av att det skulle innebära en inkomstminskning. Såsom lagstiftare i Sveriges högsta beslutande politiska organ ska ledamöterna vara ”omutbara”, dvs. inte kunna påverkas ekonomiskt för att fatta beslut i en viss

Fel! Okänt namn på

riktning. Det är den egna övertygelsen och partiets politik som ska avgöra den enskilda ledamotens olika ställningstaganden.

Ett sätt att begränsa riksdagsarvodets utveckling mot ännu högre höjder är att knyta arvodet till en fastställd procentsats av prisbasbeloppet. Det skulle ha den påtagliga fördelen att arvodet inte skulle vara föremål för ständig diskussion och nya årliga beslut.

Nivån på arvodet bör knytas till 100 procent av ett prisbasbelopp, vilket i år är 42 800 kronor. Riksdagsstyrelsen bör ges i uppdrag att utreda ett sådant förslag.

Detta bör riksdagen begära.

3 Avskaffa extra ersättningar

De extra ersättningar som finns för uppdrag direkt knutna till riksdagsarbetet, anser vi är onödiga utgifter för staten. Det handlar exempelvis om att vice talmän har ett tilläggsarvode på 30 procent av ledamotsarvodet, att utskottsordförande och vice utskottsordförande har ett motsvarande tillägg på 20 respektive 15 procent. De extra ersättningarna har man för att uppgifterna anses vara särskilt arbetskrävande.

Det skulle i stället vara rimligare att man inom partierna fördelar arbetet så att de ledamöter som har dessa viktiga uppdrag avlastas när det gäller andra delar av riksdagsuppdraget. Därför bör dessa ersättningar för uppdrag direkt knutna till riksdagsarbetet avskaffas. Riksdagsstyrelsen bör ges i uppdrag att utreda ett sådant förslag.

Detta bör riksdagen begära.

4 Inkomstgarantin

Riksdagsledamöter som avgår från sitt uppdrag efter lång tjänstgöring ska ha rätt till en trygg inkomst under en omställningsperiod. Detta råder det bred enighet om i riksdagen. Något annat vore orimligt, bl.a. eftersom de politiska spelreglerna gör att ledamöter kan avsättas utan förvarning på valnatten.

I många fall är dock inkomstgarantins regler långt mer generösa än vad som gäller för andra människor när man väljer att gå från sitt arbete eller om man avskedas. Detta skadar allmänhetens tilltro till riksdagens politiker, i synnerhet mot bakgrund av den nuvarande riksdagsmajoritetens val att försämra villkoren för arbetslösa. Men oavsett politiska ställningstaganden i riksdagen bör man sträva efter att villkoren för inkomstgarantin i högre grad än nu efterliknar dem som gäller för en vanlig arbetslöshetsförsäkring.

Som längst kan garantin gälla i nästan femton år, när en ledamot tjänstgjort i mer än sex år och avgår vid 50 års ålder. Detta är inte rimligt. Hur stor garantin är beror på tjänstgöringstiden, men kan uppgå till 66 procent av riksdagsarvodet efter 12 års tjänstgöring.

Fel! Okänt namn på

Riksdagsstyrelsen har beslutat att reglerna för inkomstgarantin ska ses över. Detta är något vi anser är helt nödvändigt. Både reglerna för hur länge garantin ska gälla och nivån på garantin behöver förändras.

Stockholm den 4 oktober 2011

Mia Sydow Mölleby (V)

Bengt Berg (V)

Amineh Kakabaveh (V)

Lena Olsson (V)

Marianne Berg (V)

Eva Olofsson (V)